

<http://www.israelsmisjonen.no/ressurser/materiell/prekenverksted>

4. søndag i åpenbaringstiden, 29. januar 2012

Prekentekest: Joh 9,1-7 og 35-38

Lesetekst I: 2 Mos 3,10-12 og 4,10-16

Lesetekst II: Rom 9,20-24

Et møte med guddommelig omsorg

Mot slutten av sitt evangelium skriver Johannes hva som har vært hensikten med å skrive det han har skrevet (20, 30-31). Poenget har ikke vært å skildre Jesu liv i alle detaljer. Han har valgt ut noen episoder og gjengitt en del av det Jesus talte og underviste. Målsettingen med denne utvelgelsen har så vært at leserne ”skal tro at Jesus er Messias, Guds sønn” og at de ”ved troen skal ha liv i hans navn”.

I lys av denne målsettingen vil vi forsøke å nærme oss denne teksten.

Avsnittet vårt er hentet fra den første (kap.1-12) av de to hoveddelene som dette evangeliet gjerne deles inn i. Gjennom disse kapitlene åpenbarer Jesus seg for menneskene han møter. Vi får også se hvordan mange, ikke minst blant det religiøse lederskap, er skeptiske til ham, ja etter hvert opptrer som hans motstandere.

Teksten vår er hentet fra en fortelling som egentlig strekker seg over hele kapittel 9. Derfor bør en lese hele dette kapitlet i sammenheng. Denne lesningen vil forøvrig gi oss interessante glimt inn i jødisk religiøst liv og tenkemåte i Jesu samtid. Vi får en antydning om hva en tenkte om forholdet mellom synd og sykdom. Det henvises til sabbaten og hvordan en skal forholde seg til de mange bud som var knyttet til denne dagen. Vi ser hvordan Moses påberopes som autoritet, og vi ser at det religiøse lederskap skaper frykt blant vanlige folk og gjerne ekskluderer mennesker fra det religiøse fellesskap.

1. Teksten lærer oss noe om Gud

Fortellingen vår starter med at disiplene til Jesus stiller et spørsmål: Hvorfor er denne mannen blind? Hva er årsaken til det vonde som denne mannen opplever? Den menneskelige rasjonalisme krever et enkelt og klart svar på en klar problemstilling. Jesus løfter svaret opp på et annet plan. Han gir spørsmålet et guddommelig perspektiv. Guds gjerninger skal åpenbares på denne mannen. Vi minnes ordene fra profeten Jesaja 55 om at Herrens tanker er høyt over menneskenes tanker.

Teksten gir oss ikke svar på alle spørsmålene som har med sykdom, smerte og ondskap å gjøre. Den viser oss imidlertid at den menneskelige tanke ikke strekker til for å forklare disse spørsmålene. Vi har med en Gud å gjøre, som midt i alt vet om oss og ser oss.

Jesus gjør den blinde seende. Han blir helbredet! Guds gjerning blir åpenbart på ham. Gjennom dette underet ser vi litt av den guddommelige makten. En makt som sprenger menneskelige grenser og begrensninger.

Samtidig ser vi gjennom denne helbredelsen også noe av den guddommelige omsorgen. Han ser dette ene menneskets smerte og fortvilelse. Midt i mørket kommer Gud med lyset. Teksten lærer oss noe om Gud og hans tanker, hans makt og hans omsorg, som i alle ting overgår oss mennesker.

2. Teksten lærer oss noe om Jesus

Jesus gjør et under. I Johannesevangeliet fungerer underfortellingene som tegn. Et tegn peker utover selve underhandlingen til en dypere og viktigere sannhet. Jesus utfører her den "Guds gjerning" som skulle åpenbares på mannen. Ved dette formidles det at Jesus er guddommelig, han er Guds sønn, lik Gud selv.

Underet, at den blinde får synet sitt, er et av de tegn som var knyttet til den messianske tid. Dermed peker teksten også på at Jesus er oppfyllelsen av løftet om Messias som skulle komme. Han som skulle være frelser og forløser for jødene på Jesu tid og til alle tider, og for alle mennesker.

I det Jesus sier til disiplene i forkant av selve undergjerningen, bringes også misjonsperspektivet inn: "Så lenge det er dag, må vi gjøre hans gjerninger som har sendt meg. Det kommer en natt da ingen kan arbeide."(v.4)

Jesus fullførte sin messianske gjerning ved sin død og oppstandelse for menneskenes synd og skyld. Han for opp til himmelen og utøste Den Hellige Ånd over alle som tror på ham. Så har han gitt oss misjonsoppdraget om å formidle evangeliet til "jøde først og så greker". Og han har ved Den Hellige Ånd gitt oss den utrustningen vi trenger for dette oppdraget.

3. Teksten lærer oss noe om "den blinde" og "oss blinde"

Den blinde var hjelpeløs i sin blindhet. Han var helt ute av stand til å bringe seg selv fra blindhet til seende. Et guddommelig inngrep måtte til.

Slik er det med oss også. Om vi ikke er fysisk blinde, så er vi likevel født blinde i åndelig forstand. Vi er ute av stand til å bli seende av egen makt. Det må et guddommelig under til. Ved evangeliet, som formidles til oss gjennom dåpen og Ordet, lar Gud underet skje.

Møtet med Jesus forvandlet den blindfødtes liv. Han fikk et nytt liv. Da han hadde bekjent sin tro på Jesus, tilba han ham. Det nye livet i tilbedelse og etterfølgelse av Jesus var ikke bare enkelt for ham som hadde vært blind. Han ble utstøtt av tidligere fellesskap.

Slik virker evangeliet i dag også. Den som bekjenner troen på Jesus, får et nytt liv preget av takk og tilbedelse til ham som har gjort underet. I det nye livet ledes vi så inn i tjeneste for, og etterfølgelse av Jesus. *"Jeg vil gjøre mitt liv til en lovsang for deg!"*

Odd Bjarne Skogestad

Misjonssekretær i Den Norske Israelsmisjon, Bergen; de ansattes representant i Landsstyret, og for tiden også varaordfører i Fjell kommune. Har tidligere vært ansatt i Indremisjonsforbundet flere år.

oddbjarne@israelsmisjonen.no